

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 24/2019
06.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „АА“ ..., кога заступа статутарни заступник ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Мађинца, адвокат из ..., против тужене Општине Ковин, коју заступа Правобранилаштво Општине Ковин, ради заштите од дискриминације и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4123/17 од 31.05.2018. године, у седници одржаној 06.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4123/17 од 31.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П 54/17 од 09.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције изјављен од стране тужене. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име штете плати 13.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.01.2017. године до исплате, да се утврди да је тужена дискриминаторски поступала према тужиоцу и да се обавезе тужена да престане да га узнемирава на начин ближе описан у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да се утврде чињенице ближе наведене у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 21.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4123/17 од 31.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву П 54/17 од 09.05.2017. године у ставу другом, трећем и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Решењем Апелационог суда у Београду Гж 4123/17 од 15.11.2018. године одбијен је предлог тужиоца да се изврши допуна пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4123/17 од 31.05.2018. године, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом, прекорачења тужбеног захтева, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у поступку пред другостепеним судом на које се указује у ревизији. Такође није учињена повреда поступка из члана 407. став 1. тачка 5. ЗПП, јер другостепени суд није прекорачио тужбени захтев.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је 20.03.2008. године објавила позив за прикупљање понуда за набавку радова за израду приступа пута С4 у блоку 116 у Ковину. Тужилац је доставио понуду са пратећом документацијом, а понуду су доставила још два понуђача. После прегледа и оцене три пристигле понуде председник Општине Ковин је 07.02.2008. године донео одлуку о одбијању свих понуда као неисправних јер понуђачи уз понуду нису доставили потврду Инжењерске коморе Србије којом се доказује важност достављене лиценце. Тужилац је 14.04.2008. године поднео захтев за заштиту права наводећи да тужена није могла да одбије његову понуду због неиспуњења услова који није ни тражен у позиву за прикупљање понуда од 20.03.2008. године. Решењем Управе за јавне набавке, Комисије за заштиту права 24.06.2008. године, усвојен је захтев тужиоца за заштиту права и делимично је поништен поступак јавне набавке у делу стручне оцене понуда и доношења одлуке о додели уговора. Тужена је 09.04.2008. године, објавила поновни позив за прикупљање понуда за набавку радова за израду приступног пута С4 у Блоку 116 у Ковину и 06.05.2008. године је закључен уговор између Општине Ковин као наручиоца и Фонда за грађевинског земљиште, путеве и комуналну потрошњу Општине Ковин као финансијера са СТР „ВВ“ из ... као извођачем. Наведени грађевински радови су извршени.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови одлучили када су одбили тужбени захтев за накнаду штете и утврђење да је тужена дискриминаторски поступала према тужиоцу, а одбацили тужбу у делу којим је тражено утврђење чињеница.

У конкретном случају тужилац је правно лице које је тражило утврђење дискриминаторског поступања тужене у поступку јавне набавке за набавку радова ради изградње одређеног пута на територији Општине Ковин. Поступак јавне набавке покренут је и окончан 2008. године.

По оцени Врховног касационог суда, како је тужилац правно лице - привредни субјекат који тражи забрану дискриминације у ситуацији која је постојала 2008. године, у том случају се не примењују одредбе Закона о забрани дискриминације („Службени гласник РС“, бр.22/2009) који је ступио на снагу 07.04.2009. године. Овим законом уређује се општа забрана дискриминације, облици и случајеви дискриминације, као и поступци заштите од дискриминације само на ситуације које су настале после 07.04.2009. године, када је закон ступио на снагу. Постојање дискриминаторског понашања и забрана дискриминације на ситуације настале пре ступања на снагу Закона о забрани дискриминације, цене се према одредбама члана 21. Устава РС, којим је у ставу 4. прописано да је забрањена свака дискриминација, непосредна или посредна, по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола,

националне припадности, друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког или другог уверења, имовног стања, културе, језика, старости и психичког или физичког инвалидитета. Ова уставно-правна одредба садржана је у одељку којим су прописана основна начела заштите људских и мањинских права и слобода. То значи да се одредбе Устава РС, пре ступања на снагу Закона о забрани дискриминације, непосредно примењују за заштиту од дискриминације само у случајевима када су повређена уставом загарантована људска и мањинска права физичких лица, а не права привредних субјеката као правних лица. Осим тога и Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода у члану 14. прописује да уживање права и слобода предвиђених у овој конвенцији обезбеђује се без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја коже, језик, вероисповест, политичко или друго мишљење, национално или социјално порекло, веза с неком националном мањином, имовно стање, рођење или други статус. Како је тужилац правно лице, то нема основа за утврђење дискриминаторског понашања, заштиту од дискриминације и накнаду штете.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић